

Fremsat den 8. oktober 2026 af miljøministeren (Maria Reumert Gjerding)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om vandforsyning m.v.

(Beredskab i vandsektoren)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 11. september 2026, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, § 1 i lov nr. 1683 af 30. december 2024 og § 64 i lov nr. 759 af 8. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 32 c indsættes i *kapitel 4*:

»§ 32 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, herunder regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal indsende oplysninger herom til tilsynsmyndigheden.

§ 32 e. Miljøministeren kan i en beredskabssituation omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer samt fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven.«

2. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) indsendelse af oplysninger om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger efter regler udstedt i medfør af § 32 d,«

Nr. 5-20 bliver herefter nr. 6-21.

3. I § 79 b, stk. 1, nr. 19, der bliver nr. 20, ændres »nr. 6 og 12« til: »nr. 7 og 13«.

4. I § 79 b, stk. 1, nr. 20, der bliver nr. 21, ændres »nr. 1-19« til: »nr. 1-20«.

5. I § 110, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 32 a, stk. 2 og 3,«: »§ 32 d«.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 28. oktober 2024, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1761 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 55 c indsættes i *kapitel 10* efter overskriften før § 56:

»§ 55 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger, herunder regler om, at almene vandforsyninger skal indsende oplysninger herom til tilsynsmyndigheden.

§ 55 e. Miljøministeren kan i en beredskabssituation omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer samt fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 79 b, stk. 1, nr. 5-20, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 11. september 2026, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler, udstedt i medfør af § 79 b, stk. 1, nr. 6-21, i lov om miljøbeskyttelse, jf. denne lovs § 1, nr. 4.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger i drikkevands- og spildevandssektorerne
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.1.1. Miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven
 - 2.1.2. Lov om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (NIS 2-loven)
 - 2.1.3. Lov om kritiske enheders modstandsdygtighed (CER-loven)
 - 2.1.4. Sammenhængen mellem NIS 2-loven og CER-loven
 - 2.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 136 (2025-2026) (1. samling), som blev fremsat for Folketinget den 26. februar 2026, men som bortfaldt som følge af folketingsvalget den 26. februar 2026. Der henvises til Folketingstidende 2025-26 (1. samling), tillæg A, L 136 som fremsat. Der er i forbindelse med genfremsættelse af lovforslaget foretaget ændringer af sproglige, lovteknisk og redaktionel karakter.

Danmark står i dag over for det mest alvorlige og komplekse risiko- og trusselsbillede siden anden verdenskrig, som stiller nye og skærpede krav til beredskabsplanlægningen og modstandsdygtigheden i samfundsvigtige sektorer. Det gælder også på cyberområdet, hvor truslen fra cyberspionage er blandt de mest alvorlige trusler, vores samfund står over for.

Drikkevands- og spildevandssektorerne udgør samfundsvigtige sektorer, der leverer væsentlige tjenester, som er afgørende for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner, herunder folkesundheden. Navnlig spildevandssektoren er afgørende for miljømæssig og hygiejnemæssig forsvarlig bortledning og rensning af spildevand. Den samlede vandsektor, herunder drikkevands- og spildevandssektorerne, er kritisk for såvel de danske husholdninger som for virksom-

heder og myndigheder inden for andre samfundsvigtige sektorer, der er afhængige af stabil vandforsyning og spildevandshåndtering. Selv en kortvarig afbrydelse af vandforsyningen kan medføre store sundhedsmæssige og økonomiske konsekvenser.

Truslerne mod almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber kan omfatte såvel naturskabte som menneskeskabte hændelser. Det er af afgørende betydning, at almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber arbejder struktureret med beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger. Dette omfatter især evnen til at forebygge, beskytte mod, reagere på, modstå, afbøde, absorbere, tilpasse sig til og komme på fode igen efter ulykker, katastrofer, hybride trusler, herunder cyberangreb og sabotage, og andre ekstraordinære hændelser samt kunne reetablere driften af samfundsvigtige funktioner.

Udviklingen i risiko- og trusselsbilledet understreger, at vores samfund er sårbart over for såvel menneskeskabte kriser som naturkatastrofer. Denne sårbarhed øges yderligere af den voksende indbyrdes afhængighed mellem samfundets forskellige sektorer.

Behovet for at øge samfundets robusthed gør sig gældende på tværs af EU, og det er baggrunden for, at der i EU-regi er taget initiativ til at styrke beskyttelsen af kritisk infra-

struktur, både for så vidt angår den fysiske sikkerhed og cybersikkerheden. I den forbindelse har Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) og direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (CER-direktivet). Begge direktiver omfatter en række kritiske sektorer, herunder drikkevands- og spildevandssektorerne.

NIS 2-direktivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 434 af 6. maj 2025 om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (NIS 2-loven), der trådte i kraft den 1. juli 2025. Loven pålægger bl.a. visse almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber at træffe passende og forholdsmæssige tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger til at styre risiciene for sikkerheden i net- og informationssystemer, som anvendes til driften og leveringen af tjenester.

Der er omkring 2.000 almene vandforsyninger i Danmark. En væsentlig del af de almene vandforsyninger er ikke omfattet af NIS 2-lovens anvendelsesområde.

Der findes 108 spildevandsforsyningsselskaber i Danmark, som alle er omfattet af NIS 2-loven på grund af deres betydning på regionalt plan.

CER-direktivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 433 af 6. maj 2025 om kritiske enheders modstandsdygtighed (CER-loven), som trådte i kraft den 1. juli 2025. Loven finder anvendelse for kritiske enheder, der er omfattet af enhedskategorierne i lovens bilag, og stiller bl.a. krav om, at kritiske enheder skal træffe passende og forholdsmæssige tekniske, sikkerhedsmæssige og organisatoriske foranstaltninger for at sikre enhedernes modstandsdygtighed. De kritiske enheder, der er omfattet af enhedskategorierne i lovens bilag, skal identificeres af de kompetente myndigheder senest den 17. juli 2026.

En væsentlig del af de 2.000 almene vandforsyninger forventes ikke identificeret som kritiske enheder i henhold til CER-loven og vil dermed ikke være omfattet af CER-lovens krav til beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger.

Alle spildevandsforsyningsselskaber forventes at blive identificeret som kritiske enheder i overensstemmelse med CER-loven. Det er dog muligt for et spildevandsforsyningsselskab at få ophævet identificeringen og følgelig ikke længere være omfattet af CER-loven.

Den gældende lovgivning indeholder ikke hjemmel til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning eller sikkerhedsforanstaltninger for så vidt angår de spildevandsforsyningsselskaber og almene vandforsyninger, som ikke er omfattet af NIS 2-loven eller CER-lovens anvendelsesområde.

Som følge af den aktuelle udvikling i risiko- og trusselsbilledet, som Danmark står over for i dag, er det Miljøministeriets vurdering, at det også er nødvendigt at kunne regulere beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for så vidt angår spildevandsforsyningsselskaber og almene vandforsyninger, som ikke er omfattet af NIS 2-loven og CER-lovens anvendelsesområde. Dermed sikres en struktureret beredskabsplanlægning og passende sikkerhedsforanstaltninger for hele drikkevands- og spildevandssektoren i Danmark.

På den baggrund foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber. Det foreslås endvidere, at miljøministeren i en beredskabssituation omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser kan fastsætte og udmelde sektorsektorberedskabsniveauer og fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber. Bemyndigelsesbestemmelserne foreslås indsat i vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

2. Beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger i drikkevands- og spildevandssektorerne

2.1. Gældende ret

2.1.1. Miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven

Der er i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for de almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, som ikke er omfattet af NIS 2-loven og CER-lovens anvendelsesområde.

Såvel miljøbeskyttelsesloven som vandforsyningsloven indeholder dog generelle regler, som vil være relevante i forbindelse med fastsættelsen af regler og ved pålæggelse af sikkerhedsforanstaltninger i medfør af de foreslåede regler.

Det drejer sig om miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 2, hvorefter det er strafbart at undlade at efterkomme påbud eller forbud efter loven.

For så vidt angår vandforsyningsloven drejer det sig om § 9 a, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at indberetning af oplysninger skal ske digitalt. Herudover fremgår det af vandforsyningslovens § 84, stk. 2, at miljøministeren i regler, der fastsættes i henhold til loven, kan fastsætte straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Det er endvidere efter vandforsyningslovens § 84, stk. 1, nr. 4, strafbart at undlade at efterkomme påbud eller forbud efter loven.

Det drejer sig endvidere om miljøbeskyttelseslovens § 87, stk. 1, hvorefter tilsynsmyndigheden eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse, hvis det skønnes

nødvendigt, har adgang til offentlige og private ejendomme for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter loven eller regler udstedt med hjemmel i loven. En tilsvarende hjemmel følger af vandforsyningslovens § 64, stk. 1, hvor bl.a. miljøministeren, uden retskendelse mod forevisning af legitimation, har adgang til private og offentlige ejendomme for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler udfærdiget med hjemmel i loven. Tilsynsmyndigheden må foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter samt medtage genstande uden vederlag.

2.1.2. Lov om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (NIS 2-loven)

NIS 2-direktivet har til formål at skabe et højere og mere ensartet cybersikkerhedsniveau på tværs af medlemsstaterne. Direktivet stiller blandt andet cybersikkerhedskrav til virksomheder, myndigheder og organisationer (enheder) inden for en lang række samfundskritiske sektorer, herunder blandt andet sektorerne for energi, transport, bankvirksomhed, sundhed, drikke- og spildevand, digital infrastruktur og den offentlige forvaltning. Samtidig fastsættes en række oplysnings- og underretningspligter over for de kompetente myndigheder, herunder underretning ved væsentlige hændelser samt pligt til at oplyse enhedernes brugere om blandt andet væsentlige hændelser og eventuelle modforholdsregler, som brugerne kan træffe. Direktivet styrker desuden myndighedernes tilsynsbeføjelser og håndhævelsesmuligheder.

NIS 2-direktivet er for blandt andet drikkevands- og spildevandssektorerne gennemført i dansk ret ved lov nr. 434 af 6. maj 2025 om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (NIS 2-loven). Det følger af bilag 1, pkt. 6, at leverandører og distributører af drikkevand som defineret i artikel 2, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (omarbejdning) bortset fra distributører, for hvilke distribution af drikkevand er en ikkevæsentlig del af deres generelle aktivitet med distribution af andre råvarer og varer, er omfattet af loven. Det følger endvidere af lovens bilag 1, pkt. 7, at virksomheder, der indsamler, bortskaffer eller behandler byspildevand, husspildevand eller industrispildevand som defineret i artikel 2, nr. 1, 2 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, bortset fra virksomheder, for hvilke indsamling, bortskaffelse eller behandling af byspildevand, husspildevand eller industrispildevand er en ikkevæsentlig del af deres generelle aktivitet, er omfattet af loven.

NIS 2-loven finder – i overensstemmelse med NIS 2-direktivet – som udgangspunkt kun anvendelse for enheder, som udgør eller overskrider tærsklerne for at være mellemstore virksomheder i henhold til EU-Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (2003/361/EF).

Dog vil visse typer af enheder blive omfattet uanset deres

størrelse. Det gælder blandt andet enheder, der ud fra mere kvalitative kriterier i relation til enhedens samfundsmæssige betydning omfattes af loven, herunder hvis enheden er den eneste udbyder af en væsentlig tjeneste, eller hvis forstyrrelser af tjenesten kan have alvorlige samfundsmæssige følger-virkninger. Der henvises i øvrigt til NIS 2-lovens § 4, stk. 3, nr. 5.

Det fremgår af NIS 2-lovens § 6, stk. 1, at væsentlige og vigtige enheder skal træffe passende forholdsmæssige tekniske, operationelle og organisatoriske foranstaltninger for at styre risiciene for sikkerhed i net- og informationssystemer, som disse enheder anvender til deres operationer eller til at levere deres tjenester, og for at forhindre hændelser eller minimere deres indvirkning på modtagere af deres tjenester og på andre tjenester. Det fremgår af lovens § 6, stk. 3, at vedkommende minister efter forhandling med ministeren for samfundssikkerhed og beredskab kan fastsætte nærmere regler om foranstaltninger efter lovens § 6, stk. 1.

Samtidig fastsættes en række oplysnings- og underretningspligter over for myndighederne, herunder underretning ved væsentlige hændelser, samt pligt til at oplyse enhedernes brugere om bl.a. væsentlige hændelser og eventuelle modforholdsregler, som brugerne kan træffe. Loven indeholder desuden bestemmelser om myndighedernes tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser.

2.1.3. Lov om kritiske enheders modstandsdygtighed (CER-loven)

CER-direktivet har til formål at fastsætte harmoniserede minimumsregler, der skal sikre leveringen af væsentlige tjenester på det indre marked og styrke kritiske enheders modstandsdygtighed. Direktivet vil dermed gøre kritiske enheder bedre i stand til at håndtere risici, som kan forstyrre leveringen af væsentlige tjenester inden for de sektorer og delsektorer, der er anført i direktivets bilag, herunder bl.a. drikkevand og spildevand. Direktivet har samtidig til formål at forbedre det grænseoverskridende samarbejde mellem kompetente myndigheder.

Direktivet er implementeret i dansk ret for blandt andet drikke- og spildevandssektorerne gennem lov nr. 433 af 6. maj 2025 om kritiske enheders modstandsdygtighed. Loven finder bl.a. anvendelse for leverandører og distributører af drikkevand som defineret i artikel 2, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (omarbejdning), bortset fra distributører, for hvilke distribution af drikkevand er en ikke-væsentlig del af deres generelle aktivitet med distribution af andre råvarer og varer, er omfattet af loven, jf. pkt. 6 i lovens bilag 1. Endvidere er virksomheder, der indsamler, bortskaffer eller behandler byspildevand, husspildevand eller industrispildevand som defineret i artikel 2, nr. 1, 2 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, bortset fra virksomheder, for hvilke indsamling, bortskaffelse eller behandling af

byspildevand, husspildevand eller industrispildevand er en ikkevæsentlig del af deres generelle aktivitet, omfattet af loven, jf. pkt. 7 i lovens bilag 1.

Implementeringen af CER-direktivet, herunder identifikationen af kritiske enheder, tager udgangspunkt i sektoransvarsprincippet, således at de enkelte ressortministerier bevarer deres ansvar for sikring af modstandsdygtighed og tilsyn inden for deres respektive sektorer. Ved identifikation af kritiske enheder lægges der vægt på den nationale strategi for styrkelse af kritiske enheders modstandsdygtighed, den nationale risikovurdering (medlemsstatsrisikovurderingen), om enheden leverer en eller flere væsentlige tjenester, om enheden opererer i og har sin kritiske infrastruktur beliggende på dansk territorium, samt om en hændelse vil have betydelig forstyrrende virkning på enhedens levering af en eller flere væsentlige tjenester eller på leveringen af andre væsentlige tjenester i sektorer omfattet af CER-direktivet, som er afhængige af denne eller disse væsentlige tjenester, jf. CER-lovens § 3, stk. 2.

Det følger af CER-lovens § 3, stk. 1, at vedkommende minister træffer afgørelse om identifikation og afidentifikation af kritiske enheder, der er omfattet af enhedskategorierne i lovens bilag. Ved afidentifikation forstås, at almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber kan få ophævet deres identifikation som kritisk enhed og følgelig ikke længere være omfattet af CER-lovens regler.

De kritiske enheder skal ifølge CER-direktivet være identificeret senest den 17. juli 2026.

Det følger af CER-lovens § 5, stk. 1, at kritiske enheder skal foretage en risikovurdering med henblik på at vurdere alle relevante risici, der kan forstyrre leveringen af deres væsentlige tjenester. Risikovurderingen skal efter lovens § 5, stk. 3, være foretaget senest 9 måneder efter, at den kritiske enhed har modtaget orientering om identifikationen.

Kritiske enheder skal blandt andet træffe passende og forholdsmæssige tekniske, sikkerhedsmæssige og organisatoriske foranstaltninger for at sikre enhedernes modstandsdygtighed, jf. CER-lovens § 6, stk. 1. Vedkommende minister kan efter lovens § 6, stk. 3, efter forhandling med ministeren for samfundssikkerhed og beredskab fastsætte nærmere regler om kritiske enheders modstandsdygtighedsforanstaltninger.

Loven forpligter derudover kritiske enheder til at underrette den relevante kompetente myndighed om hændelser, der i betydelig grad forstyrrer, eller har potentiale til i betydelig grad at forstyrre leveringen af enhedens væsentlige tjenester, jf. lovens § 8, stk. 1.

CER-loven stiller ud over krav om gennemførelse af modstandsdygtighedsforanstaltninger, krav om underretning til myndighederne om hændelser samt tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser.

2.1.4. Sammenhængen mellem NIS 2-loven og CER-loven

CER-loven skal ses i sammenhæng med NIS 2-loven. Cybersikkerhed er reguleret særskilt i NIS 2-loven og er undtaget fra CER-loven, jf. CER-lovens § 1, stk. 2.

Overordnet set kan sammenhængen mellem NIS 2-loven og CER-loven beskrives på den måde, at enheder, der er identificeret som kritiske enheder i henhold til CER-loven, allerede af den grund er omfattet af anvendelsesområdet for NIS 2-loven som en væsentlig enhed, jf. NIS 2-lovens § 4, stk. 3, nr. 3.

2.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for de almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, som ikke er omfattet af NIS 2-lovens og CER-lovens anvendelsesområde.

Vandsektoren er i Danmark kendetegnet ved en decentral struktur og med stor forskel i størrelsen på de enkelte almene vandforsyninger. Det er Miljøministeriets vurdering, på baggrund af kriterierne i NIS 2-loven, at minimum 1.650 almene vandforsyninger ikke er omfattet af NIS 2-loven, da de ikke betragtes som en væsentlig eller vigtig enhed efter kriterierne. Det er ministeriets vurdering, at alle store almene vandforsyninger er omfattet af NIS 2-loven alene på grund af deres størrelse. Ministeriet vurderer, at store almene vandforsyninger er forsyninger, der har debiteret over 800.000 m³ i to på hinanden følgende år. Hertil er en række mellemstore og mindre almene vandforsyninger omfattet af NIS 2-loven på baggrund af deres konkrete forhold, herunder regional vigtighed, afhængighed i andre sektorer mv., jf. NIS 2-lovens § 4, stk. 3. En stor del af Danmarks almene vandforsyninger vil således ikke være omfattet af reguleringen i NIS 2-direktivet og NIS 2-loven.

Som nærmere beskrevet under punkt 2.1.3 skal identificeringen af kritiske enheder efter CER-loven ske senest den 17. juli 2026. Det er Miljøministeriets umiddelbare vurdering, at de almene vandforsyninger, der vil blive udpeget som kritiske enheder efter CER-loven, i stort omfang vil svare til de almene vandforsyninger, der er omfattet af NIS 2-loven, dvs. at omkring 100 almene vandforsyninger vil være omfattet ud af de omkring 2.000 almene vandforsyninger, der findes i Danmark.

Det er Miljøministeriets vurdering, at alle spildevandsforsyningsselskaber som udgangspunkt vil blive omfattet af NIS 2-loven på grund af deres betydning på regionalt plan.

Det er dog Miljøministeriets vurdering, at det ikke kan udelukkes, at der vil være spildevandsforsyningsselskaber, der ikke vil blive identificeret som kritiske efter CER-loven.

Miljøministeriet vurderer, at der er behov for, at de små

almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, der ikke er omfattet af reglerne i hverken NIS 2-loven eller CER-loven, og som udgør en stor del af henholdsvis drikkevands- og spildevandssektorerne, træffer passende sikkerhedsforanstaltninger, herunder blandt andet udarbejder en beredskabsplan, der skal kunne imødegå fysiske samt digitale risici.

Miljøministeriet vurderer, at ca. 50 pct. af de almene vandforsyninger har en beredskabsplan, selv om der på nuværende tidspunkt ikke findes regulering om fysisk beredskab i vandsektoren. Ministeriet vurderer endvidere, at i hvert fald de større almene vandforsyninger råder over et beredskab, der i et vist omfang kan imødegå krisehændelser, herunder eksempelvis strømafbrydelser, ledningsbrud m.v. Denne form for beredskabsplanlægning tager imidlertid primært udgangspunkt i konkrete driftsmæssige udfordringer, som forsyningerne allerede er vant til at håndtere. Denne form for beredskabsplan tager dog ikke nødvendigvis højde for aktuelle eller ændrede forhold i trusselsbilledet.

Det er vigtigt at styrke beredskabet i drikkevands- og spildevandssektorerne, der udgør samfundsvigtige sektorer. Det er nødvendigt, at alle almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber råder over en beredskabsplan til håndtering af både fysiske og ikke-fysiske hændelser. En hændelse i en almen vandforsyning kan indebære, at tilgængeligheden af drikkevand bringes i fare. En hændelse i et spildevandsforsyningsselskab kan tilsvarende indebære, at selskabets mulighed for at rense og aflede spildevand begrænses eller afbrydes. Navnlig spildevandssektoren er afgørende for miljømæssig og hygiejnemæssig forsvarlig bortledning og rensning af spildevand. Selv en kortvarig afbrydelse af vandforsyningen kan medføre store sundhedsmæssige, miljømæssige og økonomiske konsekvenser.

En beredskabsplan og relevante sikkerhedsforanstaltninger bidrager til at forebygge, reagere på, modstå, afbøde, absorbere, tilpasse sig og sikre genopretning efter en hændelse, der har potentiale til at forstyrre leveringen af væsentlige tjenester.

Det generelle trusselsbillede er dynamisk, og udviklingen stiller stigende krav til beredskabet og robustheden i samfundsvigtige sektorer. Nye trusler kan opstå hurtigt, og der kan derfor være behov for, at vandsektoren kan reagere på kort tid.

På denne baggrund vurderer Miljøministeriet, at der er behov for at tilvejebringe hjemmel til at kunne fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for de almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, der ikke er omfattet af hverken NIS 2-loven eller CER-loven, og hvor kravene udformes proportionalt i forhold til de enkelte almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskabers betydning for videreførelse og opretholdelse af samfundsvigtige funktioner.

Det er desuden muligt, at kritiske enheder kan blive af-

identificeret som kritisk enhed i henhold til CER-lovens § 3, stk. 1. Det er derfor ministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt at tilvejebringe de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelsesloven henholdsvis vandforsyningsloven, således at afidentificerede enheder fortsat forpligtes til at have en beredskabsplan samt at træffe visse modstandsdygtighedsforanstaltninger efter regler udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Bemyndigelsen forventes udnyttet på den måde, at der i en bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at almene vandforsyninger inddeles i forskellige niveauer, baseret enten på deres størrelse eller på, om de opfylder kvalitative kriterier for kritikalitet. En almen vandforsyning lever eksempelvis op til et kvalitativt kriterium for kritikalitet, hvis den forsyner et sygehus. Forsyninger på lavere niveauer vil typisk have en lavere årlig debiteret vandmængde, færre forbrugssteder, ingen eller få ansatte og en begrænset årlig omsætning, mens forsyninger på højere niveauer vil have flere forbrugssteder, flere ansatte og en højere årlig omsætning.

Den beredskabsplan og de sikkerhedsforanstaltninger, som den enkelte forsyning vil skulle udarbejde og implementere, skal være passende i forhold til forsyningens samfundsmæssige betydning. Større almene vandforsyninger vil således være forpligtet til at træffe flere foranstaltninger eller mere omfattende foranstaltninger end en mindre forsyning. Tilsvarende foreslås det, at spildevandsforsyningsselskaber indplaceres på et niveau på baggrund af en konkret vurdering af enhedens kritiske betydning.

For så vidt angår beredskab for spildevandsforsyningsselskaber, foreslås det på denne baggrund, at der indsættes en bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven i form af en ny § 32 d som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber.

For så vidt angår beredskab for almene vandforsyninger foreslås det tilsvarende, at der indsættes en bestemmelse i form af en ny § 55 d i vandforsyningsloven, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger.

Det er hensigten med de foreslåede bemyndigelser i § 32 d i miljøbeskyttelsesloven og § 55 d i vandforsyningsloven, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler, der styrker de almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskabers beredskab og modstandsdygtighed over for både fysiske trusler og cybertrusler. Som følge heraf vil alle almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, der ikke er omfattet af NIS 2-loven og CER-loven, blandt andet blive forpligtet til at udarbejde en beredskabsplan for håndtering af hændelser.

Det er hensigten, at en beredskabsplan vil kunne omfatte en eller flere delberedskabsplaner, procedurer og instruktioner. Beredskabsplaner vil blandt andet skulle beskrive den

interne ansvars- og rollefordeling, muligheder for at aktivere yderligere ressourcer, herunder driftsbemanding og støtte fra andre forsyninger, samt kontaktoplysninger på relevante personer i forbindelse med håndtering af en hændelse m.v.

Det er endvidere hensigten, at almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber vil blive forpligtet til at udarbejde procedurer for håndtering af hændelser. Sådanne procedurer vil eksempelvis kunne omfatte metoder til at identificere hændelser, metoder til at kunne reagere på hændelser, herunder til at forebygge, opdage, analysere, inddæmme og reetablere sig efter hændelser og kommunikationsplaner for intern og ekstern kommunikation m.v. Der vil endvidere være behov for planer for driftskontinuitet og krisestyring efter en hændelse, planer for personalesikkerhed, adgangskontrolpolitikker og forvaltning af aktiver og procedurer for håndtering af ulovlig indtrængen.

Det er hensigten, at oplysninger om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger skal indsendes til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden skal desuden have mulighed for at få kendskab til hændelser i vandsektoren, hvilket eksempelvis kunne ske gennem indberetninger. Oplysninger, der skal indsendes til tilsynsmyndigheden, samt indberetninger om hændelser til tilsynsmyndigheden kan ske digitalt, herunder ved anvendelse af bestemte it-systemer, jf. den foreslåede indsættelse i § 79 b, stk. 1, nr. 5, i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. For så vidt angår almene vandforsyninger har miljøministeren allerede bemyndigelse til at kunne stille krav om, at indsendelse og indberetning af oplysninger om forhold omfattet af vandforsyningsloven skal ske digitalt, jf. § 9 a i vandforsyningsloven.

Ved hændelse forstås en begivenhed, der har potentiale til i betydelig grad at forstyrre eller som faktisk forstyrrer, leveringen af en væsentlig tjeneste, herunder levering af drikkevand og bortledning og rensning af spildevand. En hændelse kan også være af digital karakter, hvor der er tale om en begivenhed, der bringer tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten eller fortroligheden af lagrede, overførte eller behandlede data eller af de tjenester, der tilbydes af eller er tilgængelige via net- og informationssystemer i fare, og som har betydning for leveringen af den pågældende forsynings tjeneste.

I beredskabssituationer, hvor der er en øget trussel for fysiske angreb eller cyberangreb mod det danske samfund, vil miljøministeren med de foreslåede bemyndigelser i § 32 e i miljøbeskyttelsesloven og § 55 e i vandforsyningsloven kunne fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer samt fastsætte og pålægge spildevandsforsyningsselskaber og almene vandforsyninger at træffe relevante sikkerhedsforanstaltninger.

Den foreslåede bemyndigelse i § 32 e i miljøbeskyttelsesloven og § 55 e i vandforsyningsloven foreslås at omfatte hele vandsektoren, dvs. også de almene vandforsyninger og spil-

devandsforsyningsselskaber, der er omfattet af NIS 2-loven og CER-loven.

Sektorberedskabsniveauerne og de fastsatte eller pålagte sikkerhedsforanstaltninger vil kunne udmeldes til dele af eller hele vandsektoren, enkelte almene vandforsyninger eller spildevandsselskaber og for konkrete anlæg. Det er hensigten, at sektorberedskabsniveauer skal bestå af en række eskalationstrin for vandsektoren. Et øget sektorberedskabsniveau er udtryk for, at forsyninger i vandsektoren skal udvise øget opmærksomhed, samtidig med at konkrete forsyninger kan blive pålagt at iværksætte konkrete foranstaltninger.

Miljøministeren vil endvidere, i en beredskabssituation, der omfatter sikkerhedsrelaterede hændelser, kunne anvende bemyndigelsen i den foreslåede § 32 e i miljøbeskyttelsesloven og § 55 e i vandforsyningsloven til at fastsætte, at gældende sikkerhedsforanstaltninger midlertidigt skal intensiveres eller suppleres med yderligere foranstaltninger for at sikre en hurtig, koordineret og prioriteret krisehåndtering, herunder gennemførelse af myndighedernes beslutninger i den nationale krisehåndtering.

Med de foreslåede bemyndigelser i § 32 d i miljøbeskyttelsesloven og § 55 d i vandforsyningsloven vil miljøministeren desuden kunne fastsætte regler om, at miljøministeren fører tilsyn med almene vandforsyningers og spildevandsforsyningsselskabers beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger.

Det er hensigten med den foreslåede ordning, at Miljøstyrelsen vil varetage tilsynet med efterlevelsen af almene vandforsyningers og spildevandsforsyningsselskabers pligt til at have en beredskabsplan samt til at træffe sikkerhedsforanstaltninger. Hvilke og hvor mange foranstaltninger en pågældende almen vandforsyning eller et spildevandsforsyningsselskab skal iagttage, vil afhænge af hvilket niveau forsyningen indplaceres på, baseret enten på deres størrelse eller på, om de opfylder kvalitative kriterier for kritikalitet.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren skal kunne fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber kan straffes med bøde, hvis de regler, som ministeren fastsætter, ikke overholdes. Der henvises herved til den foreslåede ændring af § 110, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Det kan eksempelvis være manglende udarbejdelse af beredskabsplaner eller manglende indberetning af hændelser til tilsynsmyndigheden. For så vidt angår almene vandforsyninger har miljøministeren i den gældende vandforsyningslovs § 84, stk. 2, bemyndigelse til at kunne straffe med bøde de vandforsyninger, der overtræder regler fastsat i medfør af den foreslåede § 56, stk. 4, i vandforsyningsloven.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil medføre administrative omkostninger for staten som

følge af tilsyns- og vejledningsopgaver. Fra 2027 og frem vil der være tale om samlet 4,4 mio. kr. årligt.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Forslaget vil ikke indebære implementeringskonsekvenser af betydning for staten. Lovforslaget har heller ikke implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner.

Ministeriet vurderer, at lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at den foreslåede ordning vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for vandsektoren på omkring 24 mio. kr. i implementeringsåret og omkring 8 mio. kr. årligt i de efterfølgende år. De forventede omkostninger vil være højest i implementeringsåret for så vidt angår investeringer i f.eks. etablering af beredskabsplaner m.v.

Vandsektoren, herunder almene vandforsyninger og spildevandsforsyningselskaber, er underlagt hvile-i-sig-princippet, som forudsætter, at forsyningernes udgifter og indtægter balancerer over en årrække og er nødvendige for vandselskabernes forsyningsaktiviteter. Udgifterne forbundet med efterlevelsen af de regler, som bemyndigelserne omfatter, vil være en del af forsyningernes almindelige drift og investeringer. Udgifterne vil således udgøre nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af drikkevand og vil dermed kunne takstfinansieres.

Udmøntningen af den foreslåede ordning vil få økonomiske konsekvenser for borgerne i form af takststigninger for forbrugerne. Det vurderes, at en gennemsnitlig husholdning vil opleve en meromkostning på ca. 31 kr. (2025-priser) i implementeringsåret og ca. 10 kr. (2025-priser) årligt derefter.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

På EU-plan er cybersikkerheden i sektorer, der er særligt væsentlige for opretholdelsen af samfundet, blevet styrket. Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen (NIS 2-direktivet), som blandt andet finder anvendelse på vandsektoren.

EU har endvidere styrket den fysiske modstandsdygtighed i sektorer af særlig samfundsmæssig betydning. Europa-Parlamentet og Rådet har således vedtaget direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (CER-direktivet), som blandt andet omfatter drikkevands- og spildevandssektorerne.

De foreslåede bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven udgør ikke et led i implementering af ovennævnte EU-regulering, idet den foreslåede ordning vil muliggøre fastsættelse af regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger og spildevandsforsyningselskaber, der ikke er omfattet af NIS 2-direktivet og CER-direktivets anvendelsesområde. Den del af bemyndigelsen, der vedrører miljøministerens mulighed for at fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer og pålægge sikkerhedsforanstaltninger i den forbindelse for hele eller dele af vandsektoren, er en mulighed for at stille krav, der ikke følger af CER-loven og NIS 2-loven. Det er således ministeriets vurdering, at den foreslåede regulering ligger uden for NIS 2-direktivet og CER-direktivets anvendelsesområde.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 21. november til den 19. december (30 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademiet for tekniske videnskaber, Aktive Energiforbrugere, Arbejdebevælgelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og Ressourceindustrien), Artelia, Aarhus Universitet, Aarhus Vand, Aalborg Universitet, BAU Jord til Bord, Beredskabsstyrelsen, Better Energy, Beskæftigelsesministeriet, Biofos A/S, Biogas Danmark, Billund Vand A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brunata, Bygningsstyrelsen, Center for Politiske Studier – CEPOS, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CEVEA, Cirius, Clean Energy Invest ApS, CO-Industri, Concito, COWI A/S, CropLife, Crossbridge Energy Fredericia, Daka, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Brøndejerforening, Dansk Byggeri, Dansk By-

planlaboratorium, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geologisk Forening 2, Dansk Industri, Dansk Industri Fødevarer, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Selskab for Miljøret, Dansk Solcelleforening, Dansk Solvarmeforening, Dansk Standard, Datatilsynet, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Decentral Energi, DELTA, Den danske Landinspektørforening, Det Nationale Netværk for Klimatilpasning (DNNK), DGI, DHI, Digitaliseringsstyrelsen, Djursland Landboforening, DONSlab, Drivkraft Danmark, DTU, DTU Aqua, DTU – Myndighedsbetjening, DTU, Institut for Miljø- og Ressourceteknologi, Energistyrelsen, Envina, EnviNa - Foreningen af miljø, plan og naturmedarbejdere i det offentlige, Equinor, Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), Erhvervslejernes Landsorganisation, Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, European Energy, EVA - Udvalget for Erfaringsudveksling i Vandmiljøteknikken, Evida, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO - Danske Olie beredskabslagre, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet 3, Finansministeriet, FMK-sekretariatet, Fonden Kraka, Force Technology, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af danske brøndborere, Foreningen af fabrikker og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikker og importører af elektriske husholdningsapparater (Applia), Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Fors A/S, Forsvarsministeriet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, Fritidshusejernes Landsforening, FSE - Forskningsrådet for Samfund og Erhverv, Færdselsstyrelsen, Fødevarestyrelsen, Grakom, Grænseregion

on Syd, GTS (Godkendt Teknologisk service), HK, HOFOR, HORESTA, Håndværksrådet, Højmarklaboratoriet A/S, Indenrigs- og Boligministeriet, Industriens Arbejdsgiverforening, Ingeniørforbundet i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Justitsministeriet, KIMO Danmark, Kirkeministeriet, Kjærgaard A/S, KL, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Konkurrence & Forbrugerstyrelsen, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i KRAKA, Kriminalforsorgen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsstyrelsen, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyggefonden, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Miljø- og Fødevareklagenævnet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Noreco 4, Novafos A/S, Novo Nordisk, NRGI, Referencelaboratoriet, Regstrup Natur og miljøforening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Rådet for Digital Sikkerhed, Rådet for Grøn Omstilling, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES, Serviceforbundet, Skatteministeriet, SMVDanmark, Spildevandsteknisk Forening, Statens Administration, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Sundhedsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Tekniq, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Trafik- Bygge og Boligstyrelsen, Transportministeriet, Trefor, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Varmepumpefabrikantforeningen, Vejdirektoratet, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdo og Ørsted.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ja, fra 2027 og frem vil der være tale om samlet 4,4 mio. kr. årligt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ja, omkring 24 mio. som både vedrører de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ja, omkring 24 mio. som både vedrører de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Den foreslåede regulering ligger uden for NIS 2-direktivet og CER-direktivets anvendelsesområde.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der findes ikke hjemmel, der giver miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for de spildevandsforsyningsselskaber, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for lov om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (NIS 2-loven) og lov om kritiske enheders modstandsdygtighed (CER-loven).

Der findes heller ikke hjemmel, hvorefter miljøministeren direkte kan udmelde, fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber i visse skærpede beredskabssituationer.

For yderligere oplysninger om gældende ret, herunder anvendelsesområdet for CER-loven og NIS 2-loven, henvises til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med lovforslaget, at der indsættes en ny § 32 d i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, herunder regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal indsende oplysninger herom til tilsynsmyndigheden.

Den foreslåede bemyndigelse i § 32 d vil indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for de spildevandsforsyningsselskaber, der ikke er omfattet af NIS 2-loven og CER-loven.

Det forudsættes, at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 32 d ikke vil finde anvendelse for spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af NIS 2-loven og CER-loven.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber kan inddeles i forskellige niveauer, som enten er afhængig af deres størrelse eller hvis de lever op til kvalitative kriterier for kritikalitet. Der er på nuværende tidspunkt ca. 100 spildevands-

forsyningsselskaber i Danmark, og det er forventningen, at de, på grund af deres betydning på regionalt plan, vil blive inddelt på samme niveau. Niveauinddelingen vil medføre, at den beredskabsplan forsyningen vil blive forpligtet til at udarbejde, og de sikkerhedsforanstaltninger forsyningen vil skulle træffe, vil være proportionale med forsyningens kritikalitet for samfundet.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere indebære, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om krav til indhold af en beredskabsplan samt hvilke konkrete sikkerhedsforanstaltninger et spildevandsforsyningsselskab skal træffe, herunder at en beredskabsplan kan omfatte en eller flere delberedskabsplaner, procedurer, foranstaltninger, mål og instruktioner, der skal tydeliggøre, hvordan hændelser skal håndteres. Beredskabsplaner vil eksempelvis beskrive den interne ansvars- og rollefordeling, muligheder for at aktivere yderligere ressourcer, herunder driftsbemanning samt støtte fra andre forsyninger, kontaktoplysninger på relevante personer i forbindelse med håndtering af en hændelse m.v.

Endvidere vil miljøministeren kunne anvende den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal udarbejde procedurer for håndtering af hændelser. Sådanne procedurer vil eksempelvis indeholde metoder til at identificere hændelser, metoder til at kunne reagere på hændelser såsom metoder til at kunne forebygge, opdage, analysere, inddæmme og reetablere sig efter hændelser, og kommunikationsplaner for intern og ekstern kommunikation m.v. Der kan endvidere være behov for en plan for driftskontinuitet og krisestyring efter en hændelse, planer for personalesikkerhed, adgangskontrolpolitikker og forvaltning af aktiver og procedurer for håndtering af ulovlig indtrængen.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskab skal foretage konkrete foranstaltninger, som eksempelvis fysisk sikring af lokaliteter, afprøvning af anlæggets nødstrøm, kontrol og afprøvning af opsatte alarmer, styret adgangskontrol såsom elektronisk overvågning og udførelse af øvelser. Den foreslåede bemyndigelse vil omfatte muligheden for at fastsætte regler om påbudsstedelse til de omfattede spildevandsforsyningsselskaber.

Ved hændelse forstås en begivenhed, der har potentiale til

i betydelig grad at forstyrre eller som forstyrrer, leveringen af en væsentlig tjeneste, herunder bortledning og rensning af spildevand. En hændelse kan også være af digital karakter, hvorefter der er tale om en begivenhed, der bringer tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten eller fortroligheden af lagrede, overførte eller behandlede data eller af de tjenester, der tilbydes af eller er tilgængelige via net- og informationssystemer.

Med den foreslåede bestemmelse i § 32 e vil miljøministeren i en beredskabssituation omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser kunne fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer samt fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 32 d.

Beredskabssituationer omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser skal forstås som hændelser, hvor der vurderes at være risiko for, at et antagonistisk angreb vil finde sted, er i gang eller har fundet sted. Antagonistiske angreb vil i denne forbindelse eksempelvis være spionage, terrorangreb, hybride angreb eller konkrete krigshandlinger. Det vil ikke være nødvendigt, at angrebet eller risikoen for et angreb kan tilskrives en konkret aktør. En mistanke om, at et angreb er nært forestående, igangværende eller har været udført, vil være tilstrækkeligt grundlag til at fastsætte og udmelde et sektorberedskabsniveau. Det vil heller ikke være et krav, at angreb eller risiko for angreb vedrører et dansk område. Et angreb eller risiko for et angreb uden for Danmarks grænser vil således også kunne danne grundlag for at fastsætte og udmelde et sektorberedskabsniveau efter § 32 e. Angrebet eller risikoen for angreb vil heller ikke behøve at være rettet mod vandsektoren, men vil også kunne være i andre sektorer, der varetager samfundskritiske funktioner. Det vil endvidere ikke kun være fysiske angreb, men også cyberangreb, der vil kunne afstedkomme brugen af bestemmelsen.

Sektorberedskabsniveauer vil bestå af en række eskalationstrin for vandsektoren. Et øget sektorberedskabsniveau vil være udtryk for, at spildevandsforsyningsselskaber vil være forpligtet til at udvise øget opmærksomhed. Bemyndigelsen vil også kunne omfatte spildevandsforsyningsselskaber omfattet af NIS 2-loven og CER-loven.

Det forventes, at miljøministeren vil fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer på baggrund af en konkret vurdering, der bl.a. vil basere sig på trusselvurderinger fra f.eks. Politiets Efterretningstjeneste, Forsvarets Efterretningstjeneste og Styrelsen for Samfundssikkerhed, men også fra private it-sikkerhedstjenester og offentlige kilder.

En beslutning om at fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer efter § 32 e vil ikke være en forvaltningsretlig afgørelse, men en procesledende beslutning om, hvorvidt der skal fastsættes sektorberedskabsforanstaltninger.

Med den foreslåede § 32 e vil miljøministeren i en beredskabssituation med sikkerhedsrelaterede hændelser kunne fastsætte og pålægge alle eller en eller flere spildevandsfor-

syningsselskaber samt bestemte anlæg at træffe relevante sikkerhedsforanstaltninger. Dette medfører, at hvis der opstår en beredskabssituation med sikkerhedsrelaterede hændelser, så vil ministeren kunne pålægge spildevandsforsyningsselskaber at træffe nærmere sikkerhedsforanstaltninger relateret til konkrete trusler og afhængige af det konkrete sektorberedskabsniveau.

En beslutning om at fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger efter den foreslåede § 32 e vil være en forvaltningsretlig afgørelse, hvorfor forvaltningslovens regler, herunder bl.a. bestemmelserne i kapitel 3 (om vejledning og repræsentation mv.), kapitel 5 (om partshøring), kapitel 6 (om begrundelse m.v.) og kapitel 7 (om klagevejledning), i udgangspunktet vil finde anvendelse. Forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1-6 fastsætter dog regler for, i hvilke tilfælde partshøringsreglerne ikke finder anvendelse. Således vil undtagelsen i § 19, stk. 2, nr. 3, formentlig kunne finde anvendelse, hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse. Det er dog en konkret vurdering fra gang til gang, om nogle af undtagelserne finder anvendelse.

Miljøministeren vil efter bestemmelsen ikke være forpligtet til at udmelde sektorberedskabsniveauer til offentligheden og vil kun være forpligtet til at udmelde sektorberedskabsniveauer til de spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af lovforslaget. Ministeren vil dog kunne vælge at udmelde sektorberedskabsniveauer bredt til offentligheden.

En beslutning om et øget sektorberedskabsniveau vil betyde, at der vil kunne udmeldes konkrete sikkerhedsforanstaltninger, som spildevandsforsyningsselskaber skal implementere med henblik på at øge sikkerheden på f.eks. anlæg, bygninger, installationer og net- og informationssystemer. Den konkrete implementering af de enkelte foranstaltninger for hver forsyning vil afhænge af forsyningen og dens anlæg, idet fysiske indretninger, kontraktforhold og anden lovgivning forventeligt vil medføre, at visse foranstaltninger ikke vil kunne gennemføres fuldt ud eller i øvrigt må modificeres for at passe til den konkrete forsyning, med tilhørende anlæg og net- og informationssystemer. Der vil af sikkerhedsmæssige årsager ikke blive kommunikeret offentligt om sikkerhedsforanstaltningerne, men disse vil blive kommunikeret direkte til de forsyninger, der er omfattet af loven og den konkrete beslutning.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 32 d vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at oplysninger om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger skal indsendes til tilsynsmyndigheden.

Bemyndigelsen i den foreslåede § 32 d vil tillige kunne udnyttes til at fastsætte krav om indberetning af oplysninger om sikkerhedsrelaterede hændelser og andre hændelser, der opstår i spildevandsektoren.

Det forventes, at miljøministeren vil fastsætte regler om,

at Miljøstyrelsen skal varetage tilsyn- og kontrolopgaven i forhold til overholdelse af krav om udarbejdelse af en beredskabsplan samt udførelse af sikkerhedsforanstaltninger.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder generelle regler, som vil finde anvendelse på lovforslagets foreslåede ordning, herunder straffebestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 2, hvor det er strafbart at undlade at efterkomme påbud eller forbud efter loven. Desuden miljøbeskyttelseslovens § 87, stk. 1, hvorefter det forventes, at Miljøstyrelsen, i forbindelse med tilsyns- og kontrolopgaver, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse, har adgang til spildevandsforsyningsselskaber, hvis det skønnes nødvendigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 4 et nyt nr. 5. Efter den foreslåede bestemmelse vil miljøministeren kunne fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved indsendelse af oplysninger om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger samt indberetning af hændelser i henhold til regler udstedt i medfør af den foreslåede § 32 d.

Ved indsendelse af oplysninger, som foreslås i den nye nr. 5, forstås spildevandsforsyningsselskabers indsendelse af beredskabsplaner til tilsynsmyndigheden samt indberetning af hændelser.

Til nr. 3

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 19, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved klage over afgørelser som nævnt i nr. 6 og 12.

Der foreslås en konsekvensrettelse, som følge af forslaget om, at der indsættes et nyt nr. 5 efter nr. 4 i § 79 b, stk. 1, jf. lovforslagets nr. 2. I § 79 b, stk. 1, nr. 19, der bliver nr. 20, foreslås »nr. 6 og 12« ændret til: »nr. 7 og 13«.

Konsekvensrettelsen vil medføre, at regler der måtte fastsættes med hjemmel i den foreslåede § 32 d, for så vidt angår indsendelse af oplysninger til myndighederne, vil kunne ske ved anvendelse af digital kommunikation.

Til nr. 4

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 20, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-19.

Der foreslås en konsekvensrettelse, som følge af forslaget om, at der indsættes et nyt nr. 5 efter nr. 4 i § 79 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. I § 79 b, stk. 1, nr. 20, der bliver nr. 21, foreslås »nr. 1-19« ændret til: »nr. 1-20«.

Konsekvensrettelsen vil medføre, at regler der måtte fastsættes med hjemmel i den foreslåede § 32 d, for så vidt angår indsendelse af oplysninger til myndighederne, vil kunne ske ved anvendelse af digital kommunikation.

Til nr. 5

Det fremgår af § 110, stk. 3, at der i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af de oplistede bestemmelser i loven, kan fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 110, stk. 2.

Der foreslås tilføjet en henvisning til den foreslåede § 32 d i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 1. pkt., så der i regler fastsat i medfør af § 32 d kan fastsættes straf for overtrædelse af regler.

Det foreslås således, at der i § 110, stk. 3, 1. pkt., efter »§ 32 a, stk. 2 og 3« indsættes »§ 32 d«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i regler fastsat i medfør af § 32 d kan fastsættes straf for overtrædelse af disse regler. Det påtænkes på den baggrund, at det i de kommende administrative regler skal gøres strafbart at overtræde bestemmelserne, herunder hvis spildevandsforsyningsselskaber ikke indsender oplysninger om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger, herunder ikke indberetter eventuelle hændelser.

Det vil betyde, at miljøministeren fremover vil kunne straffe for at overtræde regler fastsat i medfør af § 32 d med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det vil dog være muligt at fastsætte straffen til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser. Derudover vil der kunne pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 2

Til nr. 1

Der findes ikke hjemmel, der giver miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for de almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for lov om foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau (NIS 2-loven) og lov om kritiske enheders modstandsdygtighed (CER-loven).

Der findes heller ikke hjemmel, hvorefter miljøministeren direkte kan udmelde, fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger i visse skærpede beredskabssituationer.

Det foreslås med lovforslaget, at der indsættes en ny § 55 d i vandforsyningsloven, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger, herunder regler om, at almene vandforsyninger skal indsende oplysninger herom til tilsynsmyndigheden.

Ved en "almen vandforsyning" forstås en person eller juridisk enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, som forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3. En almen vandforsyning kan være kommunalt eller privat ejet. Det er ministeriets vurdering, at ikke-almene vandforsyninger, dvs. vandforsyninger, der forsyner færre end 10 ejendomme, ikke skal være omfattet af den foreslåede hjemmel i vandforsyningsloven, idet det ikke vil være proportionalt at stille krav herom over for disse forsyninger, idet de er meget små og har desuden alternative forsyningsmuligheder fra almene vandforsyninger.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 d forventes at blive anvendt til at fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger, som ikke er omfattet af NIS 2-loven og CER-loven, og som inddeles de almene vandforsyninger i forskellige niveauer, som enten er afhængig af deres størrelse eller kvalitative kriterier for kritikalitet. En almen vandforsyning vil eksempelvis kunne leve op til et kvalitativt kriterie for kritikalitet, hvis den almene vandforsyning forsyner et sygehus. Forsyninger på lavere niveauer vil typisk have en lavere årlig debiteret vandmængde, færre forbrugssteder, ingen eller få ansatte og en begrænset årlig omsætning, mens forsyninger på højere niveauer vil have flere forbrugssteder, flere ansatte og en højere årlig omsætning.

Den beredskabsplan og de sikkerhedsforanstaltninger, forsyningen vil blive forpligtet til at udarbejde og træffe, vil skulle være passende i forhold til forsyningens størrelse og vigtighed. Større almene vandforsyninger vil således skulle træffe flere sikkerhedsforanstaltninger eller mere omfattende sikkerhedsforanstaltninger end en mindre almen vandforsyning.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 d indebærer endvidere, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om krav til indhold af en beredskabsplan samt hvilke konkrete sikker-

hedsforanstaltninger en almen vandforsyning skal foretage sig, herunder at en beredskabsplan vil kunne omfatte en eller flere delberedskabsplaner, procedurer, foranstaltninger, mål og instruktioner, der skal tydeliggøre, hvordan hændelser skal håndteres. Beredskabsplaner kan eksempelvis beskrive den interne ansvars- og rollefordeling, muligheder for at aktivere yderligere ressourcer, herunder driftsbemanning samt støtte fra andre forsyninger, kontaktoplysninger på relevante personer i forbindelse med håndtering af en hændelse m.v.

Endvidere vil miljøministeren kunne anvende den foreslåede bemyndigelse i § 55 d til at kunne fastsætte regler om, at almene vandforsyninger skal udarbejde procedurer for håndtering af hændelser. Sådanne procedurer vil eksempelvis kunne indeholde metoder til at identificere hændelser, metoder til at kunne reagere på hændelser såsom metoder til at kunne forebygge, opdage, analysere, inddæmme og reetablere sig efter hændelser og kommunikationsplaner for intern og ekstern kommunikation m.v. Der vil endvidere kunne være behov for en plan for driftskontinuitet og krisestyring efter en hændelse, planer for personalesikkerhed, adgangskontrolpolitikker og forvaltning af aktiver og procedurer for håndtering af ulovlig indtrængen.

Ved hændelse forstås en begivenhed, der har potentiale til i betydelig grad at forstyrre eller som forstyrrer leveringen af en væsentlig tjeneste, herunder levering af drikkevand. En hændelse kan også være af digital karakter, hvorefter der er tale om en begivenhed, der bringer tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten eller fortroligheden af lagrede, overførte eller behandlede data eller af de tjenester, der tilbydes af eller er tilgængelige via net- og informationssystemer.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 d indebærer endvidere, at miljøministeren vil kunne fastsætte regler om, at en almen vandforsyning skal foretage konkrete sikkerhedsforanstaltninger, eksempelvis fysisk sikring af lokaliteter, afprøvning af anlæggets nødstrøm, kontrol og afprøvning af opsatte alarmer, styret adgangskontrol såsom elektronisk overvågning og udførelse af øvelser. Den foreslåede bemyndigelse vil omfatte muligheden for at fastsætte regler om påbudsudstedelse til de omfattede vandforsyninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 55 e vil miljøministeren i en beredskabssituation omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser kunne fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer samt fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger.

Beredskabssituationer omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser skal forstås som hændelser, hvor der vurderes at være risiko for, at et antagonistisk angreb vil finde sted, er i gang eller har fundet sted. Antagonistiske angreb vil i denne forbindelse eksempelvis være spionage, terrorangreb, hybride angreb eller konkrete krigshandlinger. Det vil ikke være nødvendigt, at angrebet eller risikoen for et angreb kan tilskrives en konkret aktør. En mistanke om, at et angreb er nærtforestående, igangværende eller har været udført, vil være tilstrækkeligt grundlag til at fastsætte og udmelde et

sektorberedskabsniveau. Det vil heller ikke være et krav, at angreb eller risiko for angreb vedrører et dansk område. Et angreb eller risiko for et angreb uden for Danmarks grænser vil således godt kunne danne grundlag for at fastsætte og udmelde et sektorberedskabsniveau efter bestemmelsen. Angrebet eller risikoen for angreb vil heller ikke behøve at være rettet mod vandsektoren, men vil også kunne være i andre sektorer, der varetager samfundskritiske funktioner. Det vil endvidere ikke kun være fysiske angreb, men også cyberangreb, der vil kunne afstedkomme brugen af bestemmelsen.

Sektorberedskabsniveauer vil bestå af en række eskalationstrin for vandsektoren. Et øget sektorberedskabsniveau vil være udtryk for, at almene vandforsyninger vil være forpligtet til at udvise øget opmærksomhed.

Bemyndigelsen i § 55 e vil også kunne anvendes til at fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer for almene vandforsyninger omfattet af NIS 2-loven og CER-loven.

Det forventes, at miljøministeren vil fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer på baggrund af en konkret vurdering, der bl.a. vil basere sig på trusselvurderinger fra f.eks. Politiets Efterretningstjeneste, Forsvarets Efterretningstjeneste og Styrelsen for Samfundssikkerhed, men også fra private it-sikkerhedstjenester og offentlige kilder.

En beslutning om at fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer efter § 55 e vil ikke være en forvaltningsretlig afgørelse, men en procesledende beslutning om, hvorvidt der skal pålægges sikkerhedsforanstaltninger.

Med den foreslåede § 55 e vil miljøministeren i en beredskabssituation med sikkerhedsrelaterede hændelser kunne pålægge en, flere eller alle almene vandforsyninger samt bestemte anlæg at træffe relevante sikkerhedsforanstaltninger. Dette vil medføre, at hvis der opstår en beredskabssituation med sikkerhedsrelaterede hændelser, så vil ministeren kunne pålægge hele eller dele af drikkevandssektoren at træffe nærmere sikkerhedsforanstaltninger relateret til konkrete trusler og afhængig af det konkrete sektorberedskabsniveau.

En beslutning om at fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger efter § 55 e vil være en forvaltningsretlig afgørelse, hvorfor forvaltningslovens regler, herunder bl.a. bestemmelserne i kapitel 3 (om vejledning og repræsentation mv.), kapitel 5 (om partshøring), kapitel 6 (om begrundelse mv.) og kapitel 7 (om klagevejledning), i udgangspunktet vil finde anvendelse. Forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1-6, fastsætter dog regler for, i hvilke tilfælde partshøringsreglerne ikke finder anvendelse. Således vil undtagelsen i § 19, stk. 2, nr. 3, formentlig kunne finde anvendelse, hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse. Det vil dog være en konkret vurdering fra gang til gang, om nogle af undtagelserne finder anvendelse.

Miljøministeren vil efter bestemmelsen ikke være forpligtet til at udmelde sektorberedskabsniveauer til offentligheden og vil kun være forpligtet til at udmelde sektorberedskabsniveauer til de almene vandforsyninger, der er omfattet af lovforslaget. Ministeren vil dog kunne vælge at udmelde sektorberedskabsniveauer bredt til offentligheden.

En beslutning om et øget sektorberedskabsniveau vil betyde, at der vil kunne udmeldes konkrete sikkerhedsforanstaltninger, som almene vandforsyninger skal implementere med henblik på at øge sikkerheden på f.eks. anlæg, bygninger, installationer og net- og informationssystemer. Den konkrete implementering af de enkelte foranstaltninger for hver virksomhed vil afhænge af forsyningen og dens anlæg, idet fysiske indretninger, kontraktforhold og anden lovgivning forventeligt vil medføre, at visse beredskabsforanstaltninger ikke vil kunne gennemføres fuldt ud eller i øvrigt må modificeres for at passe til forsyningen, med tilhørende anlæg og net- og informationssystemer. Der vil af sikkerhedsmæssige årsager ikke blive kommunikeret offentligt om foranstaltninger, men disse vil blive kommunikeret direkte til forsyningerne, der er omfattet af loven og den konkrete beslutning.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 55 d vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at oplysninger om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger skal indsendes til tilsynsmyndigheden.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 d vil tillige kunne udnyttes til at fastsætte krav om indberetning af oplysninger om sikkerhedsrelaterede hændelser og andre hændelser, der opstår i drikkevandssektoren. Hertil vil der kunne stilles krav om, at indsendelse og indberetning af oplysninger om beredskabsplanlægning, sikkerhedsforanstaltninger og oplysninger om sikkerhedsrelaterede hændelser og andre hændelser vil skulle ske digitalt, jf. vandforsyningslovens § 9 a.

Miljøministeren kan i regler fastsat i henhold til vandforsyningsloven fastsætte straf af bøde for overtrædelse af reglerne, jf. vandforsyningslovens § 84, stk. 2. Det vil indebære, at ministeren fremover vil kunne fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler udstedt i medfør af den foreslåede § 55 d. Endvidere vil undladelse af at efterkomme påbud meddelt i henhold til den foreslåede § 55 e kunne straffes, jf. vandforsyningslovens § 84, stk. 1, nr. 4. Det forventes, at miljøministeren vil fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen vil skulle varetage tilsyns- og kontrolopgaven i forhold til overholdelse af krav om udarbejdelse af en beredskabsplan samt udførelse af sikkerhedsforanstaltninger.

Det bemærkes, at Miljøstyrelsen, i forbindelse med tilsyns- og kontrolopgaver, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse, vil have adgang til almene vandforsyninger, hvis det skønnes nødvendigt, jf. vandforsyningslovens § 64.

For yderligere oplysninger om gældende ret, herunder anvendelsesområdet for CER-loven og NIS 2-loven, henvises til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2027.

Miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. henholdsvis lovenes § 118 og § 90, hvorfor denne lov heller ikke vil gælde for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i stk. 2, at regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 5-20, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler, udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 6-21, jf. dette lovforslags nr. 4.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget
§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 11. september 2026, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, § 1 i lov nr. 1683 af 30. december 2024 og § 64 i lov nr. 759 af 8. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 32 c indsættes i kapitel 4:

» § 32 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, herunder regler om, at spildevandsforsyningsselskaber skal indsende oplysninger herom til tilsynsmyndigheden.

§ 32 e. Miljøministeren kan i en beredskabssituation omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer samt fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af stk. 1.«

2. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

» 5) indsendelse af oplysninger om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger efter regler udstedt i medfør af § 32 d«

Nr. 5-20 bliver herefter nr. 6-21.

3. I § 79 b, stk. 1, nr. 19, der bliver nr. 20, ændres »nr. 6 og 12« til: »nr. 7 og 13«.

4. I § 79 b, stk. 1, nr. 20, der bliver nr. 21, ændres »nr. 1-19« til: »nr. 1-20«.

5. I § 110, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 32 a, stk. 2 og 3,«: »§ 32 d«.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 28. oktober 2024, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1761 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 79 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved

4) ---

19) klage over afgørelser som nævnt i nr. 6 og 12

og

20) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-19

§ 110, stk. 3, 1. pkt.:

I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af ... § 32 a, stk. 2 og 3, § 35 ...

1. Efter § 55 indsættes i *kapitel* 10 efter overskriften før § 56:

»§ 55 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om beredskabsplanlægning og sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger, herunder regler om, at almene vandforsyninger skal indsende oplysninger herom til tilsynsmyndigheden.

§ 55 e. Miljøministeren kan i en beredskabssituation omfattende sikkerhedsrelaterede hændelser fastsætte og udmelde sektorberedskabsniveauer samt fastsætte og pålægge sikkerhedsforanstaltninger for almene vandforsyninger.«